

Arrest

nr. 292 202 van 20 juli 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 maart 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 12 juni 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 21 juni 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 december 2022 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 3 maart 2023 bracht de arts-adviseur een medisch advies uit.

Dit luidt als volgt:

"Geachte Mevrouw,

*S. M., F. D. C. (R.N. ...)
Vrouwelijk
Nationaliteit El Salvador
Geboren op [...]1994*

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 01.12.2022.

Aangeleverde informatie:

*SMG dd. 27-11-2022 van dr. D., psychiater
o zeer exhaustief verhaal van de situatie met als diagnose PTSD
o behandeling: psychotherapie en medicamenteuze ondersteuning met Lorazepam, Xanax, Sertraline, Trazodone, Zyprexa Verslag hospitalisatie maart 2022*

*Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een dame betreft van actueel 28 jaar afkomstig uit El Salvador. Zij heeft een PTSD onder psychotherapie en medicamenteuze ondersteuning met
lorazepam, anxiolyticum
xanax: alprazolam, anxiolyticum
sertraline, antidepressivum
trazodone, antidepressivum
zyprexa = olanzapine, antipsychoticum*

Haar medische conditie vormt geen tegenindicatie tot reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Medische Opvolging:

(...)

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de medische opvolging samen met de specifieke psychothérapie en de actuele medicatie beschikbaar zijn in het thuisland.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar El Salvador.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan (open. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

In El Salvador voorziet het publieke gezondheidssysteem gratis gezondheidszorg bestaande uit spoedhulp, ambulante zorg, hospitalisaties alsook uit medicijnen en ondersteuning voor mensen die de kick rond medische hulp nodig hebben.¹ In El Salvador zorgt het ISSS (Salvadoran Social Security System) ervoor dat men bij ziekte of zwangerschap op een zorgverzekering kan terugvallen.²

Betrokkene haalt geen bewijs van arbeidsongeschikt aan of dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst. Betrokkene kan zelf instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Uit de asielaanvraag van betrokkene blijkt dat zij nog familie (ouders, meerderjarig kind, verschillende broers en zussen) heeft wonen in het herkomstland. Het lijkt erg onwaarschijnlijk dat zij niet bij hen terecht kan voor (tijdelijke) opvang en (financiële) steun.

Verzoekster verwijst naar enkele documenten met betrekking tot de gezondheidszorg en veiligheidssituatie in El Salvador. Er is echter geen enkele indicatie dat deze aangehaalde, algemene informatie van toepassing zou zijn op de specifiek individuele situatie van betrokkene. Betrokkene toont niet aan dat de nodige zorgen niet toegankelijk zouden zijn.

Niets verhindert betrokkenen om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Re-integratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit. Indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in El Salvador. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, El Salvador."

Op 9 maart 2023 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de voormelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Geachte Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 01.12.2022 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S. M., F. D. C. (R.R. ...), geboren te S. S. op [...]1994

+ kind

G. S., M. F., geboren op [...]2015

Adres; [...] YVOIR

Nationaliteit : El Salvador

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) ;

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot

het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door S. M. F. D. C. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 03.03.2023)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan S. M. F. D. C. te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

In het eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Ze licht het middel toe als volgt:

"II.1.1. Verzoekende partij meent dat verwerende partij artikel 9ter, §1, lid 5 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht heeft geschonden.

Artikel 9ter, §1, lid 5 VW luidt als volgt:

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

In casu is dit niet correct gebeurd.

II.1.2. De verwerende partij meent dat alle nodige medische zorg beschikbaar is. Zij citeert hiervoor een aantal niet-publieke MedCOI-bronnen:

(...)

II.1.3. Geen van deze MEDCOI-bronnen vermeldt WAAR de medicatie/medische zorg in kwestie voorhanden zou zijn. Het is duidelijk dat deze informatie expres (en niet per ongeluk) weggelaten is. Bij sommige passages ziet men dat het er half afgeknipt is.

De enige verklaarbare uitleg hiervoor is dat de verwerende partij het succesvol aanvechten van haar beslissing wenst te bemoeilijken.

Dit getuigt van een gebrek aan fair play en is onaanvaardbaar. Als de verwerende partij overtuigd is van haar standpunt, dan zou er geen reden mogen zijn om de verificatiemogelijkheden van de verzoekende partij te beknotten.

Zo stelde de Raad reeds (RvV 240 257 dd. 31 augustus 2020):

*De argumentatie van de verwerende partij kan niet worden bijgetreden: zij vereist immers dat verzoeker, om de essentie van het advies te kennen - welke behandelingen en zorgen acht de ambtenaargeneesheer noodzakelijk in zijn specifieke geval - inzage vraagt in het administratief dossier teneinde zijn verdediging tegen de bestreden beslissing te kunnen voeren. Opdebeeck en Coolsaet stellen aangaande “de rol van het administratief dossier” dat “sinds de inwerkingtreding van de Wet Motivering Bestuurshandelingen [...] het niet langer [volstaat] dat de motieven terug te vinden zijn in het dossier; zij moeten in de beslissing zelf worden opgenomen.” (I. Opdebeeck en A. Coolsaet, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 2013, 140). Dezelfde rechtsleer stelt dat “bij de controle of de formele motivering afdoende is, [...] enkel [kan] rekening gehouden worden met de motieven vermeld in de beslissing” (RvS 4 december 2003, nr. 126.056, Delsaut). De Raad van State stelde ter zake dat enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing mogen worden beoordeeld (RvS 11 december 2015, nr. 233.222).*

Met uitzondering van een gebrek aan belangenschade of motivering door verwijzing - indien alle voorwaarden hiertoe vervuld zijn -, “[kan] in beginsel [...] geen rekening worden gehouden met motieven die niet in de beslissing zelf, maar in andere stukken worden verstrekt” (I. Opdebeeck en A. Coolsaet, idem, 131).

Uit rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de motieven kenbaar moeten zijn, hetzij vóór de beslissing wordt genomen (RvS 25 april 1994, nr. 47.012; RvS 27 februari 1995, nr. 51.775), hetzij ten laatste met de eindbeslissing (RvS 25 januari 2007, nr. 167.144; RvS 7 augustus 2008, nr. 185.636). Een aanpak van het bestuur waarbij de mededeling van de motieven afhankelijk wordt gemaakt van het initiatief van de bestuurde is niet verenigbaar met de formele motiveringsplicht (RvS 14 juni 2010, nr. 205.127; in dezelfde zin “deze wet [van 29 juli 1991] legt de betrokkene niet op zelf om de mededeling van het advies te vragen” RvS 17 januari 1996, nr. 57.548, Chau).

Omwille van de wapengelijkheid tussen de procespartijen kan een eventuele inzage van het dossier, voorafgaand aan het beroep, niet garant staan voor een doeltreffende rechtsbescherming. Luidens artikel 6, § 5, van de wet 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur heeft het bestuur dat niet onmiddellijk op een vraag tot inzage kan ingaan of deze vraag afwijst, immers een termijn van dertig dagen na ontvangst ervan om de verzoeker in kennis te stellen van de redenen van het uitstel of de afwijzing en wordt de aanvraag bij ontstentenis van een kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, geacht te zijn afgewezen. Deze termijn van dertig dagen is gelijk aan de beroepstermijn die de wetgever in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet heeft ingesteld voor het indienen van een beroep bij de Raad. Eén en ander maakt het mogelijk dat de beroepstermijn van een verzoeker de facto wordt ingekort door het talmen van het bestuur bij het verlenen van inzage of wordt uitgehold doordat de termijn uit het voormelde artikel 6, § 5, van de voormelde wet van 11 april 1994 zonder gevolg verstrijkt (zie ook GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, B.36.4 waarin het Hof stelt dat de bij de wet van 11 april 1994 ingevoerde procedures en termijnen onverenigbaar zijn met de termijn voor het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring bij de Raad). Recent stelde de Raad van State nog in zijn cassatiearrest nr. 247.821 van 17 juni 2020 dat het voordeel van de rechten van verdediging niet is onderworpen aan de vereiste dat de verzoeker toegang tot het administratief dossier vraagt voor het indienen van zijn beroep.

2.2.3. Samengevat moet dus worden vastgesteld dat noch de bestreden beslissing, noch het advies van de ambtenaar-geneesheer een tipje van de sluier licht voor wat betreft de behandelingen- en opvolgingsmogelijkheden die de ambtenaar-geneesheer actueel voor verzoeker noodzakelijk acht. Daardoor wordt verzoeker dus in het ongewisse gelaten over één van de essentiële elementen van de bestreden beslissing. De verwijzing naar een stuk in het administratief dossier volstaat niet om dat gebrek te corrigeren. De motivering is derhalve niet afdoende, en een schending van de formele motiveringsplicht is aangetoond. Het standpunt van de verwerende partij doet aan het voorgaande geen afbreuk, nu zij in de nota met opmerkingen in algemene termen stelt dat de formele motiveringsplicht werd gehonoreerd.

Het slechts gebrekkig citeren van de geconsulteerde bronnen maakt het voor de verzoekende partij onmogelijk om deze info te verifiëren.

Zij weet immers niet bij welke instellingen zij deze informatie bevestigd kan zien, bij gebreke aan plaatsaanduiding. Het is ook onbegrijpelijk dat de verwerende partij wel de moeite doet om die bronnen te citeren, maar deze essentiële informatie weglaat... Men zou bijna denken dat zij iets te verbergen heeft.

Daar komt nog eens bij dat men nu, in tegenstelling tot vroeger, het medisch administratief dossier niet meer via e-mail kan verkrijgen, "om privacyredenen". Men moet het nu dus ruim op voorhand bestellen en kan het dan tegen betaling gaan afhalen op de hoofdzetel van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit vormt aldus een bijkomend obstakel dat bovenvermelde rechtspraak van de Raad van State op heden nog pertinenter maakt dan vroeger.

Aldus werden in casu de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, j° art. 9ter Vreemdelingenwet manifest geschonden."

Verzoekster gaat in op de beschikbaarheid van de nodige medische zorg en wijst erop dat de arts-adviseur daarvoor verwijst naar een aantal niet-publieke MedCOI-bronnen. Ze kopieert de passages in het advies uit deze medCOI-bronnen en zegt dat geen van die bronnen vermeldt waar de medicatie of medische zorg voorhanden zou zijn. Volgens verzoekster is het duidelijk dat die informatie met opzet is weggelaten aangezien men soms ziet dat die informatie er half is afgeknipt. Verzoekster ziet hierin een poging van de gemachtigde om haar te verhinderen met succes de beslissing aan te vechten. Er is een gebrek aan fair play. Verzoekster citeert vervolgens uit een arrest van de Raad waarin de Raad besloot tot een schending van de formele motiveringsplicht. Verzoekster stelt dat het door de gebrekkige bronvermelding onmogelijk is om de info te verifiëren. Ze begrijpt niet waarom de arts-adviseur wel de bronnen citeert, maar toch essentiële informatie weglaat. Verzoekster licht verder ook toe dat men "om privacy-redenen" het medisch administratief dossier niet meer via e-mail kan verkrijgen. Dit vormt aldus een bijkomend obstakel. Verzoekster concludeert tot een schending van de formele motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

Uit de voormelde bepaling blijkt dat enkel een machtiging tot verblijf kan verstrekt worden om medische redenen indien verzoekster op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in "haar land van herkomst of het land waar zij verblijft".

Bijgevolg volstaat het volgens artikel 9ter §1 van de Vreemdelingenwet in principe dat de eventueel noodzakelijke behandeling bestaat in het herkomstland of het land waar men verblijft. Uit de medCOI-informatie blijkt dat deze betrekking heeft op El Salvador. Bijgevolg is in principe voldoende specifiek aangetoond waar de noodzakelijk geachte behandeling of medicatie beschikbaar is. Het feit dat uit het administratief dossier blijkt dat dit nog preciezer in de hoofdstad San Salvador is, maar deze precisering

niet blijkt uit het advies van de arts-adviseur zelf, maakt niet dat dit advies niet op afdoende wijze is gemotiveerd in het licht van de formele motiveringsplicht en artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De Raad volgt de door verzoekster aangehaalde rechtspraak van de Raad van State waaruit blijkt dat op afdoende wijze moet gemotiveerd zijn in de beslissing zelf, dat de motieven kenbaar moeten gemaakt worden ten laatste met de eindbeslissing en niet kan verwacht worden van verzoekster dat zij zelf om de mededeling van het advies zou moeten vragen. Echter, dit is in casu gerespecteerd nu het advies aan verzoekster kenbaar is gemaakt samen met de beslissing van de gemachtigde en in het advies ook de noodzakelijke informatie van de medCOI-database is opgenomen. Anders dan in het citaat waar verzoekster op wijst, kan in casu niet blijken dat noch de bestreden beslissing, noch het advies van de arts-adviseur een tipje van de sluier zou lichten voor wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden die de arts-adviseur voor verzoeker noodzakelijk acht. De arts-adviseur heeft zich wat betreft de medCOI in haar advies niet beperkt tot een verwijzing naar het administratief dossier. Anders dan verzoekster aanvoert, volgt de Raad niet dat kan blijken dat de gemachtigde in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet essentiële informatie heeft achtergehouden of weggelaten. Verder blijkt ook niet dat verzoekster aanhaalt moeilijkheden te hebben zich in het herkomstland te verplaatsen.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangenomen.

Het eerste middel is ongegrond.

In het tweede middel voert verzoekster opnieuw de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting.

Ze licht het middel toe als volgt:

“II.2.1. Nog los van het feit dat de geciteerde bronnen onvolledig zijn (zie eerste middel), blijkt ook niet alle nodige medische zorg te zijn geverifieerd op haar beschikbaarheid.

Zo stelt het standaard medisch getuigschrift:

(...)

De bijlage bij het standaard medisch getuigschrift vermeldde tevens de opname in de psychiatrie:

(...)

Dit werd ook vermeld in de aanvraag tot medische regularisatie:

Het is dan ook noodzakelijk dat de cliënte door een psychiater en psycholoog met de nodige medicatie wordt opgevolgd. De cliënte heeft in geval van decompensatie ook de mogelijkheid tot opname in een psychiatrisch ziekenhuis nodig. Zo werd zij bijvoorbeeld dit jaar gehospitaliseerd van 9 maart 2022 tot 23 maart 2022 (stuk 3).

II.2.2. De verwerende partij haar advies maakt niet duidelijk of die mogelijkheid tot opname in El Salvador nu bestaat of niet:

(...)

De geciteerde bronnen komen op dat punt zeer onsamenhangend over, dit nog los van het feit dat er nergens wordt gesteld “waar”, doch dit behoort tot het eerste middel. Het lijkt knip-en plakwerk in de hoogste graad.

Aldus is bovenstaande motivering evenmin deugdelijk en schendt ze tevens het beginsel van de materiële motiveringsverplichting, dat inhoudt dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld, quod non in casu. Tevens schendt ze artikel 9ter VW, aangezien niet op ondubbelzinnige wijze werd aangetoond dat alle nodige medische omkadering beschikbaar is in El Salvador.”

In het tweede middel stelt verzoekster dat niet alle nodige medische zorg is geverifieerd op haar beschikbaarheid. Ze stipt aan dat ze werd opgenomen in de psychiatrie, hetgeen ook duidelijk werd

vermeld in de medische regularisatieaanvraag. Volgens verzoekster maakt de arts-adviseur in het advies niet duidelijk dat er een opname in de psychiatrie in El Salvador mogelijk is. Daarnaast wordt ook nergens gesteld waar ze zou kunnen opgenomen worden. Er is sprake van knip- en plakwerk, hetgeen onsamenhangend is. De motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid worden vastgesteld. Dit is volgens verzoekster niet het geval, er blijkt niet op ondubbelzinnige wijze dat de nodige medische omkadering beschikbaar is in El Salvador.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in kennelijke onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Uit het administratief dossier en de voorgelegde medische stukken blijkt inderdaad dat verzoekster in het verleden werd opgenomen in de psychiatrie in België. De arts-adviseur verwijst ook naar het verslag van de hospitalisatie van maart 2022. Anders dan verzoekster voorhoudt, werd wel degelijk nagegaan of opname in de psychiatrie in El Salvador mogelijk is. Zoals blijkt uit de med-COI die is opgenomen in het advies en die verzoekster ook zelf overneemt in het verzoekschrift, blijkt dat “inpatient treatment by a psychiatrist” “available” is. Dit heeft betrekking op een opname mogelijkheid in een ziekenhuis in El Salvador. Voor de Raad blijkt aldus wel degelijk op ondubbelzinnige wijze dat de nodige medische omkadering en dus ook eventuele opname, beschikbaar is in El Salvador. Ten overvloede blijkt opnieuw uit het administratief dossier dat dit in de hoofdstad is.

Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Het tweede middel is ongegrond.

In het derde middel voert verzoekster opnieuw de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsverplichting.

Ze licht het middel toe als volgt:

“II.3.1. Ook het onderzoek aangaande de toegankelijkheid van de Iraanse gezondheidszorg gebeurde gebrekkig.

De verwerende partij meent dat de gezondheidszorg in El Salvador toegankelijk is en baseert zich hiervoor op volgende bronnen:

(...)

De voetnoten zijn onbekende verwijzingen, waaruit niets kan worden opgemaakt.

Opnieuw betreft dit strikt genomen eigenlijk, zoals in het eerste middel reeds aangehaald, een schending van de formele motiveringsverplichting.

II.3.2. De verzoekende partij stelde reeds in haar aanvraag:

Een gespecialiseerde opvolging kan zij echter niet krijgen in haar land van herkomst, El Salvador, gezien het gebrek aan medicijnen, technologieën en geld.

Dit wordt beschreven in het artikel “Healthcare in El Salvador” van Expat Finder Guides: (stuk 4)
<https://www.expatsfinder.com/el-salvador/expat-guides/article/healthcare-in-el-salvador/1904>

“The quality of healthcare in El Salvador is considered to be poor, with the country’s healthcare system ranked at 115th out of 190 countries all over the world. Access to healthcare in El Salvador is said to be in direct association with the level of income of an individual, with poor citizens having limited access and those who can shoulder medical bills given appropriate medical care.”

Aldus is het duidelijk dat constante controle en opvolging niet mogelijk is in het land van herkomst van cliënte. Er heerst een probleem inzake de toegankelijkheid van de gezondheidszorg in El Salvador.

De algemene gezondheidssituatie in El Salvador wordt beschreven in het artikel “A matter of life and death” van ICRC: (stuk 5)

https://healthcareindanger.org/wpcontent/uploads/2017/12/4330_002_HCiD_Selected_Experiences_pakistan-peru-el-salvador-12-2017-.pdf

“El Salvador’s health-care service is significant for the size of the country: 576 community health units, five regional networks, 17 basic health-care networks (SIBASI) and 68 micronetworks, which together cover 67.2% of the population. Notwithstanding, getting access to health care can be difficult. The levels of violence are badly affecting health-care services, whether delivered by the Salvadorean Red Cross or by the public or private sectors. Health workers deemed outsiders are often prevented from getting to communities living under the territorial control of criminal groups, a so-called invisible barrier thrown up around them that clearly undermines the idea that health services should be universal and accessible to all. Health workers, just doing their jobs in the communities, were worried that something could happen. There had been incidents of violence against ambulance drivers, doctors, nurses, paramedics, volunteers and admin staff in health centres. They continued to carry out their humanitarian work, despite the fear of being attacked. But something had to be done. (A Salvadorean doctor)”

De verwerende partij stelt dat deze info geen “link zou hebben met de individuele situatie van betrokkene”.

Nochtans is de verzoekende partij een Salvadoraans staatsburger met medische problemen.

II.3.3. Verwerende partij geeft geen gedegen repliek op bovenvermelde bronnen.

Het moge aldus duidelijk zijn dat het onderzoek naar de toegankelijkheid van de medische zorg in El Salvador een ernstiger en objectiever onderzoek vereist dan wat de verwerende partij thans gedaan heeft. De motieven zijn aldus niet deugdelijk.

Ook op dat punt schendt de thans bestreden beslissing aldus manifest artikel 9ter VW, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.”

In het derde middel gaat verzoekster in op de toegankelijkheid van de nodige medische behandeling. Verzoekster stelt dat er onbekende verwijzingen worden gebruikt, waaruit niets kan worden opgemaakt, zodat opnieuw de formele motiveringsplicht wordt geschonden. Verder meent verzoekster dat ze geen gespecialiseerde opvolging kan krijgen gezien een gebrek aan medicijnen, technologieën en geld. Ze citeerde in de aanvraag daarvoor uit het artikel “*healthcare in El Salvador*” en uit “*A matter of life and death*” van het Internationale Rode Kruis. De arts-adviseur stelt dienaangaande dat de info geen link heeft met de individuele situatie van verzoekster, echter zij betwist dit aangezien ze een Salvadoraanse staatsburger met medische problemen is. De arts-adviseur heeft geen gedegen repliek hierover gegeven en het onderzoek dienaangaande was niet ernstig en objectief, aldus verzoekster. Ze concludeert tot een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Wat betreft de afkorting “BDA – 20170525 – SLV – 6542” kan de Raad begrijpen dat dit voor verzoeker weinigzeggend is over de precieze bron van de arts-adviseur. Het betreft de “Belgian Desk on Accessibility” waarbij op 25 mei 2017 onder meer een vraag werd gesteld door de arts-adviseur over het publiek gezondheidssysteem in El Salvador. Hoe dan ook, zelfs indien de bron op zich op onduidelijke wijze is weergegeven, weet verzoekster op basis van de uitdrukkelijke motieven in het advies op welke informatie de arts-adviseur steunt. Zo stelt de arts-adviseur dat: “*In El Salvador [...] het publieke gezondheidssysteem gratis gezondheidszorg [voorziet] bestaande uit spoedhulp, ambulante zorg, hospitalisaties alsook uit medicijnen en ondersteuning voor mensen die de klok rond medische hulp nodig hebben.*¹ *In El Salvador zorgt het ISSS (Salvadoran Social Security System) ervoor dat men bij ziekte of zwangerschap op een zorgverzekering kan terugvallen.*²”

Indien verzoekster het niet eens is met deze informatie, is zij op basis van die motieven in de mogelijkheid om deze aan te vechten, zodat de Raad niet volgt dat de doelstelling van de formele motiveringsplicht niet is bereikt. In het licht van de rechten van verdediging, laten de uitdrukkelijke motieven toe, zich tegen die informatie te verweren.

Waar verzoekster een citaat uit een rapport aanhaalt, zoals ook weergegeven in haar aanvraag om medische regularisatie waarin werd gesteld dat de toegang tot medische zorg in El Salvador gelinkt is aan het inkomen waardoor arme mensen een gelimiteerde toegang hebben en zij die rekeningen kunnen betalen wel gepaste medische zorg hebben, kan de Raad niet volgen dat hiermee is aangetoond dat opvolging voor verzoekster dus niet mogelijk is in het herkomstland. De arts-adviseur motiveert immers dat verzoekster geen bewijs van arbeidsongeschiktheid heeft voorgelegd of dat zij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt waardoor zij zelf kan instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Verder motiveert de arts-adviseur dat uit de asielaanvraag blijkt dat verzoekster nog ouders, een meerderjarig kind en verschillende broers en zussen heeft in het herkomstland en acht zij het weinig waarschijnlijk dat ze niet bij hen terecht zou kunnen voor tijdelijke opvang en financiële steun. Verzoekster gaat niet in op deze motieven. De Raad kan bezwaarlijk er automatisch van uitgaan dat verzoekster behoort tot de arme populatie van El Salvador en bijgevolg misschien moeilijkheden zal hebben in de toegang tot de noodzakelijke gezondheidszorg, noch kan de Raad er automatisch van uitgaan dat haar familie financieel niet zal willen bijspringen.

Het tweede citaat van verzoekster heeft betrekking op het feit dat er ook veel geweld is in El Salvador, hetgeen van invloed is op de gezondheidszorg. Het gaat specifiek over gemeenschappen die leven onder de territoriale controle van criminele organisaties die moeilijker bereikbaar zijn voor gezondheidswerkers, omdat deze gezondheidswerkers soms zelf ook het slachtoffer worden van geweld. Daarover motiveert de arts-adviseur dat er geen indicatie is dat deze informatie van toepassing is op verzoekster haar individuele situatie. Verzoekster werpt dienaangaande enkel op dat er wel een link is omdat zij een Salvadoraanse burger is met medische problemen. Dit kan evenwel niet volstaan om de link met het door haar aangehaalde citaat hard te maken. Het kwam verzoekster toe om uit te leggen dat zij ook deel uitmaakt van een specifieke gemeenschap die leeft onder de territoriale controle van een criminele organisatie. Verzoekster gaat hier evenwel in het geheel niet op in. Hiermee toont zij niet aan dat de gemachtigde niet op gedegen wijze heeft gerepliceerd op de door haar aangehaalde informatie en kan de Raad niet vaststellen dat de arts-adviseur in haar advies geen ernstig of objectief onderzoek heeft gedaan.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Het derde middel is eveneens ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. BEERNAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. BEERNAERTS

A. MAES